

Vətən oğul deyib azadlıq savaşına çağıranda ayağa qalxmış, silaha sarılmış oğullardan biri, Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı, mayor Zaur Hüseynovun döyüş yolu gənclərimiz, gələcək nəsillər üçün örnekdir.

Vətən sədaqəti – oğul şərəfi

Zaur Hüseynov 26 avqust 1987-ci ildə Salyan rayonunda, hərbi ailəsində anadan olub. Rənglər dünyasına sonsuz sevgisi olsa belə, yalnız hərbi paltarın rənginə könlünü verib. 2002-2005-ci illərdə Cəmiş Naxçıvanski adına Hərbi Liseydə təhsil alıb. Sonra Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə daxil olub. 2009-cu ildə Ordu yarışlarında qazandığı 29 medalla ali təhsilini fərqlənmə diplomu ilə bitirib.

Daha 1 il Silahlı Qüvvələrin Təlim-Tədris Mərkəzində zabitlik təcrübəsi toplayıb. Ardınca Qazax rayonunda tank əleyhinə təlim komandiri kimi xidmətə başlayıb, daha bir kursu bitirərək, Xüsusi Təyinatlı Qüvvələr (XTQ) mənsubu olub. Tarixi Aprel döyüşlərində Zaur Hüseynov qəhrəmanlıqla vuruşub. Daha sonra Türkiyədə “Beynəlxalq dalgıç” kursunu bitirib.

Azərbaycan Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin “Sədaqətim şərəfidir!” şüarı Zaur kimi qəhrəmanların and yeri olub. Vətən müharibəsinin başlanğıcından sonuna qədər zəfər xronikası Zaur Hüseynovun döyüş tərcümə-

anda hamı ayağa qalxdı və “İrəli!” qışqıraq düşmən üzərinə həmləyə başladıq. Erməniləri həmin mövqələrdə məhv etdik və Şuşa-Laçın yolunun üzərinə qalxdıq. Daha sonra yolu keçib Şuşa-Laçın istiqamətindəki yüksəklikləri ələ keçirdik. Bunu görən düşmən qüvvələri bizi ağır artilleriya ilə vurmağa başladılar. Bu zaman mən şəxsi heyəti İsa bulağı tərəfdəki dərələrə çəkdim ki, zərbələr igidlərimizə təsir göstərməsin.

Paralel olaraq, komandanlığın göstərişi ilə digər qruplarımız azğın erməni ordusunu aldatmaq, necə deyirlər, başını başqa istiqamətdə qatmaq məqsədilə Daşaltı tərəfdə hücum manipulyasiyaları edirdi.

Artıq İsa bulağında idik. Erməniləri daha da çaşdırmaq üçün bir gün o meşələrdə gizləndik. Paralel olaraq Zarıslı kəndi istiqamətində Şuşa-Laçın yolunu erməni hərbi birləşmələrinin üzünə bağlamaq məqsədilə bir bölməmiz tapşırığı icra edirdi. Biz, həmçinin Şuşaya Xankəndidən gələn yolu da bağlamalı idik. Şuşa şəhərinin içinə həmin istiqamətdən digər qrupla Daşaltı

yi-halında öz əksini tapıb. Cəbrayılın, Füzulinin, Xocavəndin və Şuşanın azad olunmasında döyüş tapşırığını qəhrəmanlıqla yerinə yetirdiyinə, igidlik və mərdlik nümunəsi göstərdiyinə görə Prezident İlham Əliyevin 9 dekabr 2020-ci il tarixli sərəncamına əsasən, mayor Zaur Hüseynova “Vətən Müharibəsi Qəhrəmanı” adı verilib.

Cəngavər hərbiçimizin öz döyüş yolu barədə qəzetimizə açıqlamasını oxucularımızda təqdim edirik:

– Biz bir xalq olaraq Vətənimizi işğalçılardan xilas etmək üçün Ali Baş Komandanın əmri ilə savaşa qalxmışdıq. Bu əmri çoxdan gözləyirdik, səbrimiz tükənmişdi... Ermənistan isə 30 ildən də çox davam edən işğalçılığını bütün dünyaya utanmadan nümayiş etdirirdi. Bu döyüşlər bizim üçün ölüm-qalım savaşı idi. Ölümdən qorxmayan hərbiçilərimizin qabağında isə heç bir qüvvə dayana bilməzdi.

Erməni işğalçıları 30 ildə möhkəm səngərlər, bunkerlər, sığınacaqlar hazırlamışdılar. Xüsusilə tank əleyhinə silahlarla tankdan istifadəmizi minimuma endirmişdilər. Yuxarı mövqedə yerləşdikləri üçün bizi daim atəş altında saxlayırdılar. Ona görə də həmin yerləri addım-addım keçməli idik. Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrimiz dayanmadan bir həftə gecəli-gündüzlü əfsanəvi döyüş taktikası həyata keçirərək Cəbrayıl girdi. Bu, bizə çox böyük mənəvi ruh verdi.

Noyabrın 2-də artıq Şuşanın işğaldan azad edilməsi komandasını aldıklarını söyləyən qəhrəmanımız bildirdi:

– Tabor komandiri kimi fəaliyyət göstərdim. Axşam hava qaralandan sonra Şuşa istiqamətinə hərəkətə başladım. Bilirdik ki, Şuşanı almaq o qədər də asan olmayacaq. Amma hər birimizin ürəyində başqa bir hissə var idi. Bizi bu döyüşlərə ruhlandıran Qarabağın ürəyi Şuşa həsrəti deyildimi?! Şuşa bizim üçün xüsusi bir mənəvi əhəmiyyət kəsb edirdi.

Daşaltı kəndinin 1 km cənubundan gizli şəkildə Şuşaya doğru irəlilədik. Şuşanı müşahidə edə biləcəyimiz mövqələri təyin etdik. Noyabrın 3-ü Şuşaya hansı yoldan yaxınlaşacağımızı artıq dəqiqləşdirib hücumu başlayacağıq. Düşmən Şuşanı müdafiə etmək üçün hər növ texnika və artilleriyanı orada yerləşdirmişdi, səngərlər qazmışdı. Gizli taktikamızla hərəkətə başlamışdıq. Üz-üzə döyüşlər başladı və bizi hər tərəfdən güllə yağına tutdular. İz buraxan mərmilərdən və işıqlandırma vasitələrindən istifadə edirdilər ki, harada olduğumuzu müşahidə edə bilsinlər. Bunun da xofu onda idi ki, üzərinə gələn gülləni öz gözlərinlə görürsən. Amma bu, bizi dayandıra bilməzdi. Bir

tərəfdən daxil olmalı idik. Noyabrın 5-i bir gün gözlədikdən sonra Xankəndi istiqamətində hərəkətə başladım. Şuşanın arxasından irəliləyirdik. Düşməni qəfil yaxalamaq üçün qalxdığımız qədər yolu bir də aşağı düşürdük. Artıq Şuşa-Xankəndi arasında ki dərələrdən keçərək, sıldırım qayalardan, kollardan qalxaraq Xankəndi-Şuşa-Laçın yolu üzərinə qalxdım. Erməni ordusunun ehtiyat qüvvələri o yolun üzərində cəmlənmişdi. Biz onları məhv edərək Şuşa qalasına doğru gedirdik.

Düşməni isə artıq nə baş verdiyini belə başa düşmək iqtidarında deyilmiş. Hətta çaşqınlıqdan özlərini atəşə tuturmuşlar. Müsahibimiz həmin məqamdan belə söz açdı:

– Qala divarlarının qabağında Şamlıq ərazisinə qalxdım. Zülmət bir gecə idi. Gecəgörmə cihazları ilə bizi daha aydın görən düşmən tanklarla üzərimizə hücum etdi. Orda şəhidlərimiz, yaralılarımız da oldu. Tank əleyhinə raketlərdən istifadə edənlərimiz isə bizim sürətimizlə ayaqlaşa bilmirdi. Çünki 35-40 kiloqram çəkiddə olan həmin vasitələri o relyefdə sürətlə daşımaq asan deyildi. Yaralılarımızı, şəhidlərimizi götürüb Qala divarının arxasına keçdik. Onları yaxınlıqdakı evin birinə yerləşdirdik. Düşmən daha böyük qüvvə ilə gəldiyinə görə qruplara bölündük. Bilirdik ki, bu ölüm-dirim savaşından qalib çıxmalıyıq. Mən qala divarları ətrafında şəxsi heyəti yerləşdirdim.

Noyabrın 6-sı səhər üzü Xankəndi istiqamətində düşmənlə döyüşürdük. Tanklar, arxasında piyadalar olan erməni ordusu “tərslik” etsə də, biz döyüş mövqeyimizi əlimizdə möhkəm saxlamışdıq. Dağılmaz Qala divarları bizi öz doğmaları kimi qoruyurdu. O qayalar illərdi ki, bizi gözləyirdi və sanki bizimlə birlikdə döyüşürdü. Qeyri-adi döyüşdə şəhidlərimiz də, yaralılarımız da oldu, amma özümüzü bir an belə itirmədik. Sona qədər qalibiyyətimizə doğru yürüdük.

Noyabrın 7-si günortadan sonra Şuşanı tam ələ keçirdiklərini deyən Zaur Hüseynov açıqlamasını bu sözlərlə birirdi:

– Amma döyüşlər noyabrın 10-na qədər davam etdi. Atəşkəs elan edilənə kimi düşmənin artilleriya zərbələri susmaq bilmirdi. Noyabrın 10-u gecə saatlarında atəşkəs elan edildi. Səhər Şuşada “Azərcell” şəbəkəsi işləyirdi. Hamı telefonla danışdı. Sevincdən göz yaşları axıtdığımız anlar, qələbə hayqırıqlarımız bu gün sanki bir kino lenti kimi ömrümüzlə calanıb. Allah şəhidlərimizə rəhmət eləsin!

**Hazırladı:
Kəmalə ABDİNOVA
XQ**